

Europeos

Europa no se la acaba de creure ningú. Ni els mateixos polítics sembla que la tenen massa en consideració si no és per jubilar polítics de l'escena estatal, que han fracassat en comicis anteriors. Parlem naturalment dels dos partits que més possibilitats tenen de fer Europa.

Si mirem bé, tant el candidat del *pepé* com el del *psoe* visqueren fracassos similars en l'escena de les seues respectives autonomies i ara es troben acalorats tirant-se els trastos al cap parlant de la política interior, uns trauen a relluir la crisi culpant *zp* i els altres els casos de corrupció de la trama Gürtel.

No tenen res més bo a dir. Ni s'ocupen mínimament d'explicar què és a què ha de ser Europa. No els importa massa, les eleccions europees giren sempre en clau estatal, com a primàries d'unes generals o, com també intenta fer el *pepé*, mirant de validar els seus corruptes de l'ànima, perseguits per la inquisició del segle XXI –com tracta el líder Rajoy la justícia d'un estat de dret.

I, mentrestat, el cardenal Cañizares justifica la pederàstia sense condó -li pilla massa de prop- i descarrega contra l'avortament, contra el govern i contra *zp*, sense presentar-se a les eleccions.

A Xàbia, els problemes són uns altres, el debat gira al voltant de les festes, si se li ha de fer l'ofrena de les bacores al *Nazareno* també, o solament a sant Joan. Greu problema metafísic, com el del sexe dels àngels.